

Laatste opgave	Vindplaats	Gemeente
Wylre	16. Biebos	Van Loo van Staatsbosbeheer 1966. 2 ex.
	17. Keuteberg	Van Loo van Staatsbosbeheer 1966. 3 ex.
	18. Berghofweide (nabij reservaat in bosje)	Hilgers. 1965. 1 ex.
Gulpen	19. Ozebos	Gregoire. 1940-1950. Nu nog aanwezig?
Eis-Wittem	20. Onderste bos	Gregoire. 1940-1950.
	21. Bovenste bos	De Wever. 1928.
	22. Eiserbos	Gregoire. Herb. ex. 1951.
Voerendaal	23. Mechelenerbos	De Wever. 1928.
	24. Schweibergerbos	Hilgers. 1964. Tientallen ex.
	25. Wrakelberg	Demollin van Staatsbosbeheer. In 1966 ca. 700 ex.
	26. Putberg	Dijkstra. In 1966 1 ex.
Vaals Hulsberg	27. Lemiers	De Wever. 1928.
	28. Hekerbos	De Wever. 1928.
	29. Lommelenberg	De Wever. 1928.
	30. Stoepertbos	De Wever. 1928.
	31. Heihofbos	De Wever. 1928. Misschien zijn op de vindplaatsen van Hulsberg nog kleine populaties aanwezig?
Spaubeek	32. Vrouwenbos	De Wever. 1928. Verdwenen?
Munstergeleen	33. Watersleybos	De Wever. 1928. Verdwenen?

BOEKBESPREKING

Dr. W. Makatsch: *De Vogels van riet en water*. Uitg. W. J. Thieme en Cie, N.V., Zutphen. 300 pag. waarvan 136 blz. met foto's, de overige met vele pen-tekeningen. Prijs: geb. f 14,50.

Dit boek, dat oorspronkelijk in Oost-Duitsland is uitgegeven, behandelt een groot aantal bij zoetwater voorkomende vogelsoorten. De keuze der vogelsoorten is soms wat willekeurig, omdat enkele vogels als het kleinst Waterhoen niet beschreven worden, terwijl bijv. het Klein Waterhoen wel de revue passeert. Elk hoofdstuk behandelt een aantal verwante genera, eerst in een algemene inleiding en vervolgens worden de soorten afzonderlijk besproken. Daarbij wordt aandacht besteed aan het uiterlijk, het nest, het geluid, de verspreiding en het legsel van de vogels.

Dit werk van Makatsch is helaas nogal slecht voor

de nederlandse lezer toegankelijk gemaakt. Dat is niet zozeer te wijten aan de vertaalster Mej. A. Hendriksen, als wel aan de bewerker Dr. M. A. IJsseling, die de vertaling te onkritisch doorgenomen heeft. Want naast enkele Duits aandoende termen als verbreiding en aanlanding (i.p.v. verspreiding en verlanding) en zinnen, „die niet lopen” (bijv. op blz. 194), zijn er ook in ornithologisch opzicht tal van onvolkomenheden in de tekst aan te treffen.

Allereerst zijn er wat vogelnamen verkeerd vertaald. Enkele voorbeelden van deze soms verwarrende naamgeving zijn: Duikers (i.p.v. Futen, blz. 161, 192), Poelsnip (i.p.v. Rosse Grutto, blz. 229), Dubbele Snip (als juist de Poelsnip bedoeld wordt, blz. 196), Zandlopers (i.p.v. Drieteenstrandlopers, 218), Lachmeeuw (i.p.v. Kokmeeuw, blz. 158, 162), Witte Ooievaar (i.p.v. Ooievaar, blz. 240), etc.

Bovendien zijn er vele onduidelijkheden in de verspreidingsgegevens der soorten. Dikwijls leest men „bij ons”, waarmee dan Opperlausitz — het woongebied van de schrijver — bedoeld wordt. De bewerker heeft verder slechts summier de tekst aangepast aan de Nederlandse situatie. Zo zou de Grutto vrijwel nergens te observeren zijn (blz. 37), en dat terwijl het in ons land één van de algemeenste weidevogels is. Op blz. 274 staat dan weer dat de Toppereend in ons land slechts een enkele keer broedde, terwijl het eerste, zekere broedgeval in Nederland nog vastgesteld moet worden. Daarentegen breken (blz. 152), terwijl het een zgn. onregelmatige broedvogel in Nederland is. De verspreiding van de Bosrietzanger, die in West-Europa in Zuidelijke richting tot Frankrijk reikt, zou volgens het boek Noordwaarts tot Frankrijk gaan en zo zijn er tal van gebreken aan te wijzen.

Tenslotte zijn er nog fouten in de beschrijving der vogels. Van de Tureluur wordt op blz. 183 vermeld dat de kleine slagpennen bruin-zwart zijn, en dat terwijl deze veren juist wit zijn en één der beste onderscheidingskenmerken met andere steltlopersoorten vormen. De Kleine Strandloper en de Drieteenstrandloper (blz. 259) zouden beide zo groot zijn als een Leeuwerik, wat vreemd is als men weet dat de eerste soort 13,5 cm. lang is en de andere soort 20 cm. meet, wat zelfs in het veld neerkomt op een aanzienlijk verschil in grootte, etc.

Het boek is verluchtigd met een groot aantal „rake” pentekeningen van R. Scholz en een ruime sortering foto's van gerenommeerde vogelfotografen uit geheel Europa. Vooral de zwart-wit beelden zijn vaak voortreffelijk en geven een goede indruk van de vogels, hun biotoop en soms van hun gedrag. De kleuren der kleurenfoto's zijn in enkele gevallen (bijv. blz. 208 en 281) minder goed overgekomen.

Samenvattend kan men zeggen dat vooral de afbeeldingen de prijs van het boek waard zijn. De tekst van de uiterst kundige schrijver is echter slecht aangepast aan de nederlandse lezer, ook al schrijft de bewerker in zijn voorwoord dat hij de vertaling kritisch heeft doorgelezen en weinig moeite toe te voegen. Vooral de beginnende vogelwaarnemer zou hierdoor wel eens in verwarring gebracht kunnen worden; zodra men iets meer van vogels weet doorziet men deze onvolkomenheden al vlug.

H.B.